

Szilágyi Kinga Magdolna

SZÖNYEG ALATTI

HIJACKING 1971.

Deturnarea reușită (sau, mai corect spus, răpirea) a unui avion de pasageri ce efectua cursa Tarom Oradea–București s-a petrecut pe 27 mai 1971, când șase bihoreni înarmați pătrundeau la bordul unui autoturism Moskvici pe pista aeroportului și reușeau să-i oblige pe piloți să dispară în orizont, în direcția Viena. La bordul avionului se aflau 4 membri ai echipajului și 16 pasageri.

M. S.-nek, Amerikába

Anyám álma, ülök a gépen.

Te fegyvert szorítasz a pilóta halántékához
és mozdulatodba zsugorodik Ceaușescu,
a vizes párizsi íze, tenyereden a bőrkeményedés,
a kijelentőmondatok előtti szorongás.

Feltekintőmódban más a view.

Ez a kerozin hetedízignen mérgez.

Garatban drótcsumó minden távozás és
lakásunkban azóta is ballonkabátos a fény.

Anyám álma számodra idegen, mint bármelyik utas.

Kontinenseink között a fehér bálamadzagot,
ezt az ösztönszálakból sodort félörökséget
ugyanazzal a mozdulattal, amivel te
a menetrend szerinti járat vonalát, elvágom.

Eltérített illúzióink ötven év késéssel
megkezdik a landolást.

KÖZÖNSÉG NÉLKÜLI

Fölé hajolt és azt suttogta,
nem lesz semmi baj, már alszik.

Alig mertem szuszogni, ne jusson eszébe, hogy
nincs rendben és sosem tudott suttogni.
Reggel megsimogatta az arcom,
felvette kaprikék szoknyáját, amit húsz éve nem.
Minden ráncában tudattalanja mosolygott,
mint amikor a szőnyeg alatti por még természetes
velejárója egy lakásnak, eszébe sem jut kisépneri.
Ő szeret egy nőt. Én félek sötétben aludni.
Szorongásaink zsinórmértéke a rejtőzködés.

GURULTIDŐ, KÖLDÖKZSINÓRON

„várakozás arra, Aki van”
(Pilinszky János)

Álmában ékszert vásárol és megmutatja nekem.
Színe-formája az elmondható egyszerűség.
Egy időre megtagadom a valóság hiteles érzékelését,
ébreden várom a gyöngyöket vékony emlékszálainkra fűződni.
Az önáltatás nem gravírozható, lebeszélem magam a Jézuskáról,
mielőtt találkozhatnánk. Családmosoly az új borítóképe.
Anyja nyakában medál, fekete kővel a közep-én.

Hang II. (akril, vászon, 40 x 40 cm, 2018)